

Vergaderjaar 2025–2026

36 822

Wijziging van de Wet op het financieel toezicht, de Faillissementswet en de Bankwet 1998 in verband met aanpassingen van het crisisraamwerk voor banken en beleggingsondernemingen ter aanvulling op de implementatie van Richtlijn 2014/59/EU en Richtlijn (EU) 2019/879 betreffende het kader voor herstel en afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen (Wet nadere uitvoering BRRD-implementatie)

Nr. 6

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 28 januari 2026

Inleiding

De regering is de vaste commissie voor Financiën erkentelijk voor de aandacht die zij aan het onderhavige wetsvoorstel heeft geschonken en voor de door haar daarover gestelde vragen. De vragen worden zo veel mogelijk beantwoord in de volgorde van het door de commissie uitgebrachte verslag. Voor zover vragen, vanwege overeenkomst in onderwerp, gezamenlijk beantwoord zijn, is dit vermeld.

Algemeen

De leden van de D66-fractie hebben met interesse kennisgenomen van het wetsvoorstel. Deze leden steunen de verbetering omtrent eventuele faillissementen van banken gezien het belang hiervan voor de financiële stabiliteit. Op dit moment hebben deze leden geen verdere vragen over het wetsvoorstel.

De leden van de PVV-fractie hebben kennisgenomen van het wetsvoorstel.

De leden van de VVD-fractie hebben kennisgenomen van de Wet nadere uitvoering BRRD-implementatie. Deze leden hebben hierover nog een aantal vragen en opmerkingen.

De leden van de ChristenUnie-fractie hebben kennisgenomen van het onderhavige wetsvoorstel.

§ 1. Inleiding

De leden van de PVV-fractie lezen in de memorie van toelichting dat «op Europees niveau wordt onderhandeld door de Raad en het Europees Parlement over de in april 2023 gepubliceerde voorstellen tot aanpassing

van de BRRD, SRMR en de richtlijn depositogarantiestelsels». Deze leden vragen de regering wanneer duidelijkheid wordt verwacht over de uitkomsten van deze onderhandelingen en waarom wordt gekozen voor wetswijziging, terwijl Europese kaders mogelijk op korte termijn zullen veranderen.

Op 25 juni 2025 is een triloogakkoord bereikt tussen het Europees Parlement en de Raad. Dit triloogakkoord is tussen juni en november 2025 technisch uitgewerkt. Op 5 november 2025 heeft het Europees Parlement ingestemd met de technische uitwerking van de triloog en op 12 november 2025 is de Raad akkoord gegaan met de technische uitwerking. Op dit moment wordt de tekst vertaald in alle officiële talen en gecontroleerd door de juristen-linguïsten. Na finale afstemming zal de definitieve tekst nog voorgelegd worden aan het Europees Parlement en de Raad voor finale goedkeuring. Publicatie van de officiële teksten wordt verwacht eind maart/begin april 2026. De implementatietermijn betreft 24 maanden waarmee implementatie van de aanpassingen in de Nederlandse wetgeving op zijn vroegst begin 2028 afgerond zullen zijn.

Dit wetsvoorstel bevat voornamelijk herstel van de implementatie van de eerdere wijziging van de Richtlijn 2014/59/EU betreffende herstel en afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen (BRRD I) en Richtlijn (EU) 2019/879 betreffende verliesabsorptie en herkapitalisatiecapaciteit van banken en beleggingsondernemingen (BRRD II).¹ Gezien de lange duur van de onderhandelingen rondom de aankomende wijzigingen en de daarmee gepaard gaande implementatietermijn is ervoor gekozen de aanpassingen naar aanleiding van de opmerkingen van DNB en de vragen van de Europese Commissie nu al met een wetsvoorstel te adresseren. De verwachting is ook dat dit wetsvoorstel het makkelijker maakt om de nieuwe wijzigingen die in 2026 worden verwacht door te voeren.

De leden van de PVV-fractie willen van de regering verduidelijking over hoe de Stichting Administratiekantoor Afwikkeling (SAA) eruit zal zien met betrekking tot personeel en bezetting, in hoeverre de stichting op afstand staat van DNB, wat de kosten zullen zijn en wie die gaan betalen.

Een Stichting Administratiekantoor Afwikkeling (SAA) kan worden opgericht door DNB ten behoeve van het uitvoeren van afwikkeling. DNB richt de stichting op, en kan de stichting aanwijzingen geven betreffende de taakuitoefening. Het is mogelijk dat er medewerkers van DNB plaatsnemen in het bestuur van de stichting. Nadere invulling voor de inrichting van de SAA zal worden opgenomen in het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft. In dit besluit zijn al organisatorische regels opgenomen voor het (doen) oprichten door DNB van een overbruggingsinstelling, overbruggingsonderneming en entiteit voor activa- en passivabeheer.

De kosten van afwikkeling worden door de financiële sector zelf gedragen door de bijdrage aan de ZBO-begroting van DNB.² Op grond van artikel 3A:62 van de Wet op het financieel toezicht (Wft) kunnen kosten van afwikkeling van een specifieke instelling worden verhaald op de daarin genoemde wijze.

¹ Indien hierna BRRD gebruikt wordt zonder Romeinse I of II wordt bedoeld de geconsolideerde versie van de richtlijn.

² Op grond van de Wet bekostiging financieel toezicht 2019 en het Besluit bekostiging financieel toezicht 2019, bijlage 2, onderdeel 6.

§ 4.1 Praktische uitvoering afwikkeling

De leden van de PVV-fractie lezen in de memorie van toelichting «De SAA gaat de aandelen of certificaten tijdelijk houden ten behoeve van de houders van de claimrechten. Op het moment dat de definitieve waardering en de conversiekoers bepaald is, zullen de claimrechten worden omgewisseld in de aandelen of certificaten». Deze leden vragen de regering of er een wettelijke termijn wordt vastgelegd waarbinnen de afwikkelingsmaatregelen moeten worden uitgevoerd.

Het nemen van de afwikkelingsmaatregelen zelf zal vrij spoedig na de constatering dat een entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen moeten gebeuren. De BRRD schrijft geen termijnen voor waarin de praktische uitvoering van de inzet van een afwikkelingsinstrument of het nemen van een afwikkelingsmaatregel voltooid moet zijn. Dat is ook lastig te voorspellen, en afhankelijk van het type instrument of maatregel dat zal worden ingezet indien er sprake is van afwikkeling van een entiteit. Een wettelijke termijn opnemen waarbinnen een afwikkelingsmaatregel uitgevoerd moet zijn kan de goede werking van het afwikkelingsraamwerk verstoren.

De leden van de VVD-fractie constateren dat het wetsvoorstel een oplossing biedt voor het geval bestaande (of nieuw uitgegeven) aandelen of certificaten op het moment van afwikkeling van een instelling nog niet kunnen worden toegekend aan de houders van de claimrechten. Het voorliggende wetsvoorstel wil dat doen door te regelen dat DNB in dat geval een instructie afgeeft aan de instelling in afwikkeling om de aandelen of certificaten uit te (doen) geven aan een door DNB opgerichte SAA of door DNB deze bestaande aandelen te doen laten overgaan aan de SAA. De SAA gaat de aandelen of certificaten dan tijdelijk houden ten behoeve van de houders van de claimrechten. Op het moment dat de definitieve waardering en de conversiekoers bepaald is, zullen de claimrechten dan worden omgewisseld in de aandelen of certificaten. Graag ontvangen deze leden een uitgebreide toelichting op de volgens de regering te verwachten gevolgen van deze wetswijziging voor de claimhouders.

Er zijn geen gevolgen voor claimrechthouders van deze wetswijziging ten opzichte van het reeds bestaande wettelijke kader voor afwikkeling. De in de memorie van toelichting beschreven gang van zaken zou ook zonder dit wetsvoorstel reeds kunnen plaatsvinden, in de zin dat al voorzien was dat een indirecte omzetting plaats zou moeten vinden omdat niet altijd de conversiekoers bepaald kan worden bij gebrek aan een definitieve waardering. DNB zou ook zonder dit wetsvoorstel bevoegd zijn om ter uitvoering van haar taken als afwikkelingsautoriteit een stichting op te richten teneinde de indirecte conversie te bewerkstelligen. Dit wetsvoorstel verduidelijkt dat DNB de expliciete bevoegdheid heeft om een SAA op te richten teneinde deze indirecte omzetting bij de uitoefening van de afschrijving en omzetting van kapitaalinstrumenten-bevoegdheden en de uitvoering van het afwikkelingsinstrument van bail-in te faciliteren.

De leden van de VVD-fractie begrijpen uit de memorie van toelichting hoe de omzetting van een schuld in eigen vermogen vormgegeven kan worden. Daarbij wordt uitdrukkelijk opgemerkt dat de regeling niet de werkwijze zoals deze in de toelichting staat beschreven, voorschrijft. En dat het DNB derhalve vrijstaat de omzetting ook op andere wijze vorm te geven (in het licht van de afwikkelingsdoelstellingen of de omstandigheden van het geval). Kan de regering verduidelijken aan de hand van (praktische) voorbeelden hoe die omzetting dan op andere wijze vorm kan worden gegeven?

De werkwijze is niet dwingend vormgegeven omdat deze aangepast moet kunnen worden naar gelang de omstandigheden van het geval bij de specifieke entiteit die in afwikkeling wordt genomen. Omzetting naar claimrechten was wel altijd voorzien. Hoe vervolgens de omzetting van de claimrechten naar aandelen of andere eigendomsinstrumenten plaatsvindt, is aan DNB. DNB kan bijvoorbeeld besluiten tot het toekennen van bestaande aandelen, of uitgifte van nieuwe aandelen. Of besluiten dat deze aandelen eerst worden ondergebracht bij de SAA totdat een definitieve waardering beschikbaar is.

§ 5. Financiële gevolgen en regeldruk

De leden van de PVV-fractie lezen in de memorie van toelichting dat er een nieuwe verplichting met het voorliggende wetvoorstel wordt ingevoerd, namelijk de verplichting dat het bestuur of de raad van commissarissen van een dergelijke entiteit (waarbij ervan wordt uitgegaan dat hiermee een onder de BRRD vallende instelling wordt bedoeld) melding maakt als zij van oordeel is dat de entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen. Deze leden verzoeken de regering om toe te lichten wat de gevolgen zijn wanneer deze melding niet wordt gedaan, welke handhavings- of toezichtsinstrumenten in dat geval beschikbaar zijn en hoe precies wordt bepaald wanneer sprake is van de situatie waarin een entiteit «faalt of waarschijnlijk zal falen».

Artikel 81, eerste lid, BRRD voorziet in deze verplichting, die nu ook in de Nederlandse wet wordt geïmplementeerd. Artikel 32, vierde lid, BRRD schrijft voor wanneer een entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen. Dit zal het geval zijn indien de onderneming bijvoorbeeld haar vergunningvereisten overtreedt of zal overtreden, de activa van de entiteit geringer zijn dan haar passiva, de entiteit niet in staat is om haar schulden of andere passiva te betalen, of dat er buitengewone openbare financiële steun nodig is.

Indien ten onrechte geen melding dat een entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen gemaakt wordt, is het mogelijk dat DNB het handhavingsinstrumentarium uit de Wft inzet. Dit betreft onder meer het opleggen van een last onder dwangsom (1:79 Wft) of een bestuurlijk boete (1:80 Wft). Ook mogelijk, maar minder denkbaar in een dergelijke situatie, is een aanwijzing (1:75 Wft), of een verbod op het uitoefenen van de functie bij een ander type onderneming (1:87 Wft).

Op grond van artikel 46, eerste lid, onderdelen c en d, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 moet de entiteit bij een melding zoals bedoeld in artikel 3A:20aa Wft «relevante informatie en analyses die het leidinggevend orgaan in aanmerking heeft genomen bij de beoordeling om te bepalen dat aan de voorwaarden onder artikel 32, lid 4, van Richtlijn 2014/59/EU is voldaan» en «een kopie van het schriftelijk besluit van het leidinggevend orgaan ter bevestiging van zijn beoordeling dat de instelling of de entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen» meezenden met de kennisgeving aan DNB als toezichthouder. Artikel 32, zesde lid, BRRD schrijft voor dat de Europese Bankenautoriteit (EBA) richtsnoeren uitvaardigt met daarin objectieve elementen om de vaststelling te ondersteunen dat een entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen.³ Een entiteit kan deze richtsnoeren gebruiken om te bepalen of zij faalt of waarschijnlijk zal falen en hiermee de relevante informatie en analyses die zij moet aanleveren bij een melding van haar eigen falen of waarschijnlijke falen,

³ Richtsnoeren inzake de uitlegging van de verschillende omstandigheden waaronder een instelling beschouwd wordt als een instelling die faalt of waarschijnlijk gaat falen, overeenkomstig artikel 32, lid 6, van Richtlijn 2014/59/EU, EBA/GL/2015/07.

zoals voorgeschreven door de Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075, te onderbouwen.

§ 7. Consultatie

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State over de afbakening van bevoegdheden van de bijzonder bestuurder vragen de leden van de ChristenUnie-fractie de regering om precies aan te geven wat de regering heeft gedaan om tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State en hierbij ook aan te geven of, en indien van toepassing ook hoe, de gewijzigde tekst nog afwijkt van het Raad van State-advies.

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State is aan artikel 3A:49, vijfde lid, Wft de zin «Indien van toepassing stelt de Nederlandsche Bank de bevoegdheidsverdeling tussen de bijzonder bestuurder en de organen van de entiteit in afwikkeling vast.» toegevoegd. Hiermee is juridisch vastgelegd op wetsniveau dat DNB in haar besluit waarmee zij de bijzonder bestuurder aanstelt de bevoegdheidsverdeling tussen een eventueel zittenblijvend (deel van het) bestuur en de bijzonder bestuurder moet vaststellen zodat duidelijk is voor zowel het zittenblijvend bestuur als de bijzonder bestuurder hoe ver hun bevoegdheden strekken en wie waarvoor verantwoordelijk is. Hiermee is voldaan aan het advies van de Raad van State.

1.1:75/1:75a Wft

De leden van de VVD-fractie lezen het volgende: «Op dit moment wordt onderhandeld door het Europees Parlement en de Raad over aanpassing van de BRRD, SRMR en DGSD. Niettemin is er nog geen definitief triloogakkoord bereikt». In hoeverre is het de verwachting van de regering dat de uitkomst van dit triloogakkoord, de wetswijzigingen van het voorliggende wetsvoorstel overhoopgooien?

Zoals eerder opgemerkt bij de vraag van de PVV-fractie over de samenloop met onderhandelingen over aanpassing van de BRRD, SRMR⁴ en DGSD⁵, zal dit wetsvoorstel die onderhandelingen en uitkomsten niet doorkruisen. Het triloogakkoord op de onderhandelingen wordt nu gecontroleerd door de juristen-linguïsten en zal vermoedelijk eind maart/begin april 2026 gepubliceerd worden in het Publicatieblad van de Europese Unie, na finale goedkeuring door het Europees Parlement en de Raad. De wetswijzigingen in dit wetsvoorstel zien voornamelijk op het herstel van onvolkomenheden uit de vorige implementaties waardoor dit wetsvoorstel en een implementatievoorstel wat volgt uit de nog te publiceren wijzigingen elkaar niet zullen kruisen. Bovendien zal dit wetsvoorstel een nieuwe implementatie van wijzigingen aan de BRRD vergemakkelijken doordat onvolkomenheden uit de vorige implementaties reeds hersteld zijn.

⁴ De verordening gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme (Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010).

⁵ De richtlijn depositogarantiestelsels (Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels).

De leden van de VVD-fractie lezen dat de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) heeft verzocht om overtreding van artikel 3A:20aa Wft, wat ziet op de melding door het bestuur of de raad van commissarissen bij DNB of de ECB dat de onderneming FOLTF (failing or likely to fail) is, niet handhaafbaar te stellen. De regering stelt daar tegenover dat de verplichting om het doen van een FOLTF-melding expliciet voortkomt uit de BRRD, zodat ook Nederland daaraan moet voldoen. Graag vernemen deze leden expliciet en onomwonden van de regering dat er op dit punt dus geen sprake is van strengere implementatie ten opzichte van andere EU-lidstaten (dat wil zeggen, een nationale kop).

Artikel 111, eerste lid, onderdeel d, BRRD bevat de expliciete opdracht voor lidstaten «dat hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen voorzien in sancties en maatregelen» bij «het nalaten in overtreding van artikel 81, lid 1, van het leidinggevend orgaan van een instelling (...) om de bevoegde autoriteit in kennis te stellen wanneer die instelling (...) faalt of waarschijnlijk gaat falen». Als sanctie en maatregel zijn op grond van artikel 111, tweede lid, BRRD in ieder geval voorgeschreven dat het mogelijk moet zijn om a) een publieke verklaring uit te doen gaan waarin de entiteit en de overtreding wordt genoemd, b) een bevel te geven tot staking van de inbreuk, c) een voorlopig verbod te doen uitgaan voor een lid van het leidinggevend orgaan om een dergelijke functie bij andere entiteiten te bekleden, en d) geldboetes op te leggen. Opname van artikel 3A:20aa Wft en het handhaafbaar stellen hiervan zodat het instrumentarium van de Wft hierop toegepast kan worden is een aan lidstaten opgelegde verplichting in artikel 111 BRRD en is derhalve geen nationale kop.

3.3A:21–3A:23/3A:44 Wft met betrekking tot directe conversie

De leden van de VVD-fractie lezen: «Met deze wijze van omzetting bevindt Nederland zich, anders dan de NVB stelt, niet in een uitzonderingspositie. Ook Portugal, België, Frankrijk, Ierland en Zweden maken bij hun omzetting naar aandelen gebruik van een vorm van een «interim-»recht op een aandeel.» Hoe is dit geregeld in de Verenigde Staten?

Waar het Europese afwikkelingsraamwerk in de BRRD heeft gekozen voor de zogenaamde «open-bank bail-in» benadering, heeft de Verenigde Staten gekozen voor een «closed-bank bail-in» kader.⁶ Beide bail-in kaders geven de afwikkelingsautoriteit de bevoegdheden om de instelling te stabiliseren en een ordentelijke reorganisatie van de instelling gefinancierd door haar schuldeisers te faciliteren. Beide benaderingen worden ook erkend in de *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*⁷ van de Financial Stability Board (FSB).⁸ Het economische effect van beide bail-in benaderingen is grotendeels hetzelfde. De wijze waarop de bail-in wordt uitgevoerd (juridisch en operationeel) kent echter verschillen. In een open-bank bail-in wordt het

⁶ Open-bank bail-in houdt in dat er een herkapitalisatie van de entiteit in afwikkeling plaatsvindt, terwijl een closed-bank bail-in inhoudt dat een nieuw opgerichte entiteit (of bruginstelling) die de activa en passiva van de entiteit in afwikkeling overneemt wordt gekapitaliseerd.

⁷ <https://www.fsb.org/uploads/P250424-3.pdf>

⁸ De FSB is een internationale organisatie die aanbevelingen doet voor het globale financiële systeem. Er zijn 71 leden aangesloten, veelal landen uit de G20, alsmede internationale organisaties zoals de Bank for International Settlements, het Internationaal Monetair Fonds, de Wereldbank, en standaardisatie-organisaties zoals het Bazels Comité voor banktoezicht. Zie <https://www.fsb.org/about/organisation-and-governance/members-of-the-financial-stability-board/>. De Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions is het beleidsdocument waarop het Europese afwikkelingskader is gebaseerd.

bail-in instrument toegepast op de bestaande juridische structuur van de instelling waarbij de aan bail-in onderworpen schulden worden omgezet in aandelen of andere eigendomsinstrumenten van de bestaande instelling. Daarbij kan een open-bank bail-in ook plaatsvinden door gebruik van interim-instrumenten.⁹ In een open-bank bail-in blijft de bank operationeel en wordt niet in een staat van faillissement verklaard.

Onder de closed-bank bail-in benadering in de Verenigde Staten, brengt de afwikkelingsautoriteit (de Federal Deposit Insurance Company, FDIC) activa en passiva van de entiteit in afwikkeling (doorgaans de holding van de bank) onder in een nieuw opgerichte entiteit (de bruginstelling). De entiteit in afwikkeling wordt afgewikkeld in *receivership* (vergelijkbaar met het Nederlandse faillissement) waarbij binnen een bepaalde tijd de achterblijvende aandeelhouders en crediteuren hun claims tegen de boedel van de gefaalde instelling bij de FDIC kunnen indienen. De FDIC beoordeelt deze claims en voor erkende claims, voor zover er geldmiddelen aanwezig zijn, worden de crediteuren voldaan conform de crediteurenhiërarchie. De uitkering die de afwikkelingsautoriteit doet aan de erkende claimhouders kan ook bestaan uit effecten (meestal aandelen) die de (opvolger van) de bruginstelling na reorganisatie, uitgeeft. De «*securities for claims*» conversie is een optie die de FDIC hiertoe heeft ontwikkeld ter implementatie van haar bail-in benadering.¹⁰

Deze leden lezen ook: «... dat het onder de huidige regelgeving al mogelijk is om de claimrechten op aandelen direct na totstandkoming om te zetten in aandelen, zodat de geconverteerde crediteuren de facto direct aandelen verkrijgen». Kan de regering nader onderbouwen hoe realistisch deze directe omzetting is? Mede in het licht van het gegeven dat enige tijd gemoeid zal zijn met het definitief worden van de waardering van de activa en passiva van de entiteit in afwikkeling, respectievelijk de omzettingskoers van het claimrecht in een aandeel. Is de regering het met deze leden eens dat in de praktijk vrijwel altijd sprake zal zijn van een «indirecte» omzetting?

Een directe omzetting, waarbij claimrechten direct worden omgezet in aandelen of andere eigendomsinstrumenten, is mogelijk in een geval waar de waardering, wanneer het bail-in instrument wordt toegepast, definitief is in de zin van artikel 20, tweede lid, van de verordening gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme (SRMR) en de conversiekoers van claimrechten in aandelen overeenkomstig artikel 50 BRRD (artikel 3A:21, derde lid, en artikel 3A:44, derde lid, Wft) kan worden vastgesteld. Zoals reeds in de memorie van toelichting is opgemerkt, zal op het moment waarop DNB besluit tot toepassing van het bail-in instrument, de waardering van de activa en passiva van de entiteit in afwikkeling en de groep waartoe zij behoort, gelet op de grote complexiteit, waarschijnlijk nog niet definitief zijn. Een directe omzetting lijkt daarom inderdaad minder waarschijnlijk dan een indirecte omzetting.

4.3A:23 Wft met betrekking tot nominale waarde van aandelen en statuten

De leden van de VVD-fractie lezen dat DNB ervoor zal zorgen dat de toekenning van aandelen aan de houders van de claimrechten «zo spoedig mogelijk» zal plaatsvinden. Wat zal, naar inschatting van de regering, de gemiddelde wachttijd zijn voor de houders van claimrechten?

⁹ zie ook de *Principles on Bail-in Execution* van de FSB die ook voorzien in een creatie van een interim-instrument om hiermee bail-in mogelijk te maken. <https://www.fsb.org/uploads/P210618-1.pdf>.

¹⁰ FSB Bail-in Execution Practices Paper (<https://www.fsb.org/uploads/P131221-2.pdf>).

Denkt de regering dat het soms ook veel korter of langer kan duren dan deze gemiddelde wachttijd?

De genoemde wachttijd zal, zoals hiervoor omschreven, met name afhangen van de periode die nodig is om te komen tot een definitieve waardering. De periode die daarvoor vereist is, is moeilijk op voorhand te geven en zal sterk afhankelijk zijn van de complexiteit van de betreffende entiteit. Dat gezegd zijnde, is de huidige inschatting dat het vaststellen van de definitieve waardering en de bepaling van de juiste conversiekoers, in elk geval 6 tot 12 maanden in beslag zal nemen. Het ligt in de lijn der verwachting dat deze periode langer kan zijn naarmate de bankengroep waarvoor de waardering moet worden uitgevoerd meer omvangrijk en complex is.

5.3A:49 Wft

De leden van de VVD-fractie lezen het volgende: «Het algemene afwikkelingsbeginsel dat het leidinggevend orgaan en het hoger management worden vervangen als de entiteit in afwikkeling gaat (in artikel 34, eerste lid, onderdeel c, van de BRRD26) bevat echter ook een uitzondering: namelijk indien het aanblijven van het volledige leidinggevende orgaan en het hoger management of een deel ervan, naar gelang van de omstandigheden, voor het verwezenlijken van de afwikkelingsdoelstellingen noodzakelijk wordt geacht.» Oordeelt DNB hier over de «noodzakelijkheid»? Zo nee, wie dan? Zo ja, hoeveel mensen binnen DNB nemen dan dit besluit? Wat gebeurt er als het besluit over de noodzakelijkheid binnen DNB verdeeld ligt? Voorts vernemen deze leden graag waar dit «noodzakelijkheids criterium» is opgenomen in de wet.

Bij het nemen van afwikkelingsmaatregelen, moet het algemene afwikkelingsbeginsel zowel door de Afwikkelingsraad (SRB)¹¹ als DNB worden gerespecteerd (conform artikel 15, eerste lid, onderdeel c, SRMR respectievelijk artikel 34, eerste lid, onderdeel c, BRRD). In de gevallen waarin DNB het afwikkelingsbesluit neemt (voor niet-significante banken of beleggingsondernemingen) beoordeelt DNB of sprake is van de uitzondering zoals weergegeven in artikel 15, eerste lid, onderdeel c, SRMR danwel artikel 34, eerste lid, BRRD. In de gevallen waarin DNB een implementatiebesluit neemt als gevolg van een afwikkelingsplan van de SRB na een afwikkelingsbesluit (in geval van een significante bank), zal het van de instructie van de SRB afhangen welke eigen afweging DNB nog dient te maken ten aanzien van de noodzakelijkheid van het al dan niet aanblijven van (een deel van) het leidinggevend orgaan en het hoger management.

Binnen DNB worden besluiten rondom afwikkeling voorgelegd aan de directie van DNB. De Artikelen 12b en 12c Bankwet 1998 geven invulling aan de besluitvorming omtrent afwikkeling op het niveau van de directie van DNB. Hierbij is het zo dat de directeur belast met de uitvoering van de afwikkelingstaak evenveel stemmen als de andere directieleden tezamen heeft bij besluiten die zien op afwikkeling, en bij eventuele staking van de stemming de doorslag kan geven.

De leden van de VVD-fractie lezen daarnaast: «Art. 3A:49, zesde lid, onderdeel b, Wft bepaalt dat de (aangebleven) bestuurders en commissarissen hoofdelijk aansprakelijk zijn tegenover de entiteit in afwikkeling als zij in strijd handelen met het besluit tot het aanstellen van de bijzonder bestuurder of de besluiten van de bijzonder bestuurder die daarmee

¹¹ Binnen de bankenunie, waar Nederland deel van uitmaakt, is op grond van de SRMR de SRB bevoegd afwikkelingsbesluiten te nemen voor significante banken.

verband houden en uit dat handelen schade voortkomt, tenzij het verrichten van de betreffende handeling niet aan de (achterblijvende) bestuurder of commissaris is te wijten en deze bestuurder of commissaris niet nalatig is geweest in het treffen van maatregelen om de gevolgen daarvan af te wenden.» Graag vernemen deze leden wat de consequentie is van deze hoofdelijke aansprakelijkheid. Is dat een boete?

De hoofdelijke aansprakelijkheid betreft geen boete. Dit houdt civielrechtelijke aansprakelijkheid in, waarbij degenen op wie de hoofdelijkheid rust tegenover degene die de schade heeft geleden allemaal aansprakelijk zijn voor de vergoeding van deze schade (artikel 6:7, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (BW)). Er is dan sprake van een gezamenlijke schuld van de hoofdelijke schuldenaren waarvoor ieder van de bestuurders afzonderlijk aansprakelijk is. Binnen het vennootschapsrecht geldt dergelijke hoofdelijke aansprakelijkheid van individuele bestuurders in geval van onbehoorlijke taakvervulling door het bestuur (artikel 2:9 BW). Het handelen van het bestuur en Raad van Commissarissen in strijd met het besluit tot aanstelling kan als zodanig worden beschouwd. Zoals toegelicht bij de beantwoording van consultatiereacties van De Brauw en de Jonge Insolventierecht Advocaten in de memorie van toelichting zouden bestuurders of commissarissen zich echter kunnen disculperen als zij aantonen dat het verrichten van het schadeveroorzakende handelen niet aan de betreffende bestuurder of commissaris te wijten was en deze niet nalatig is geweest in het treffen van maatregelen om de gevolgen daarvan af te wenden.

Ten overvloede wordt erop gewezen dat met deze wijziging geen inhoudelijke wijziging wordt beoogd ten aanzien van de regeling die was neergelegd in artikel 1:76 Wft en waar artikel 3A:49 Wft voorheen naar terugverwees. De wijziging beoogt de relevante bepalingen met betrekking tot de positie van de bijzonder bestuurder in 1 artikel onder te brengen zonder kruisverwijzingen naar eerdere artikelen.

De Minister van Financiën,
E. Heinen